

COMPRA, LEE, DIFUNDE

La Verdad nº 109

(octubre de 2021)

"Se cierra un periodo, se abre uno nuevo..."

Dossier:

Transición ecológica y economía «verde»...

Portugal: a propòsit de la victòria del PSP

La victòria per majoria absoluta a les eleccions legislatives del 30 de gener del Partit socialista portuguès (per la llei electoral aconseguí amb el 41,7% dels vots la meitat més un dels diputats) pot aparèixer com un cas únic a Europa.

Tot i això, aquesta "victòria" és més aviat la derrota dels seus adversaris i fins i tot dels seus aliats. En efecte, l'enfonsament del Bloc d'esquerres (l'equivalent de Podem) té una explicació política. Segons un històric del Bloco, Mario Tomé, es deu a l'error estratègic del Bloco de "estendre la mà al PSP per fer acords en comptes de presentar-se com una alternativa". El Partit Comunista de Portugal segueix l'evolució de tots els PC que han desaparegut o estan en crisi de desaparició. I això és el producte diferit de la caiguda de l'URSS el 1991, ja que tots els PCs depenien de l'estructura internacional del Kremlin. El PC portuguès segueix mantenint-se perquè continua dirigint la CGTP, el principal sindicat de masses del país.

I el que és més que significatiu és la gairebé desaparició d'un partit tradicional de la burgesia, el Centre Democràtic i Social (CDS) i la incapacitat del partit principal, el PSD, de guanyar a cap província excepte Madeira el PSP.

D'una banda, el vot obrer s'ha concentrat al PSP en no veure tampoc cap diferència amb el Bloc i el PCP, i els partits burgesos s'han fragmentat (amb una extrema dreta sense estructura ni organització).

L'aspecte principal és que contràriament a la tornada a una socialdemocràcia reformista en un sentit progressista, el que emergeix són partits sota l'ordre del "logiciel" marcat per la Unió Europea... aquests "nous" partits no ofereixen cap renovació ideològica emancipadora sinó el consens entorn de les polítiques econòmiques marcades per la UE i en particular la transició energètica, és a dir la desindustrialització. Tot això amanit per mesures d'acompanyament social.

I tot això en contradicció amb les veritables reivindicacions. L'exemple preclar és el SPD alemany que de fet es proclama com el continuador de Merkel.

Sens dubte les mobilitzacions i la resistència que s'anuncia a tot Europa xoquen obertament contra aquesta "socialdemocràcia" que aspira a ser ja no només partits de govern, sinó d'Estat.

Publiquem a continuació la declaració de la secció portuguesa de la Quarta Internacional.

El significat dels resultats de les eleccions legislatives

Por el Secretariat de l'Associació per una Política Obrera d'Unitat Socialista

El president de la República - en connivència amb António Costa - va aconseguir consumir un cop de Palau i convocar noves eleccions legislatives, davant de la manca de mobilització davant de l'Assemblea de la República de les forces que representen la població treballadora organitzada, per exigir un Pressupost de l'Estat capaç de satisfer les necessitats de la seva majoria.

Tancada la sortida de la mobilització de la població treballadora, va ser fàcil col·locar els treballadors i la població davant d'un xantatge: o la continuïtat del govern del PS, o un govern de la dreta pura i dura.

I en aquest context imposat, els treballadors i la població -incloent-hi una gran part de l'electorat del Partit Comunista Portuguès

(PCP) i Bloco de Esquerdas (BE)- no van veure una altra alternativa, per "anar al que és segur", que la de concentrar el seu vot al Partit Socialista, encara més amb l'agreujant de les enquestes que anunciaven el creixement, dia rere dia, de les intencions de vot als principals partits de la dreta.

Els resultats electorals són clars.

- El PS obté la majoria absoluta de diputats (117 de 230, més dos possibles escons dels emigrants) amb 41,68% dels vots, en detriment del PCP i en particular del BE.

- Per la seva banda, els partits de la burgesia continuen en un procés de fragmentació: el PSD és derrotat en totes les circumscripcions, a excepció de la Regió Autònoma de Madeira, mentre que la CDS no va obtenir ni un sol representant; alhora, els partits que n'han sortit (Chega i Iniciativa

Liberal) tenen augments significatius, multiplicant el seu nombre de diputats per 12 i per 8, respectivament.

Una primera interpretació d'aquests resultats

1 - La nova derrota del PSD i l'enfonsament del CDS - partits històrics de la burgesia nacional - mentre alliberen del seu si forces "més radicals" que competeixen pel mateix electorat, es pot interpretar com a expressió de les contradiccions en què els diferents sectors de la burgesia nacional, cada cop més laminats i fins i tot condemnats a la desaparició, estan immersos en el context de la crisi global del sistema capitalista, en aquest context la necessitat de destruir tots els èxits de la Revolució d'Abril. Per assolir aquests objectius de supervivència, aquestes forces, en lloc d'unir-se, semblen cada cop més fragmentades.

2 – El marc del “consens de geometria variable”, practicat a l’Assemblea de la República en les dues legislatures anteriors, és a dir, a través dels acords amb el PS del BE i el PCP, d’una banda, i el PSD, per un altre, va ser responsable de la sanció electoral històrica que han patit el PCP i, en particular, el BE. Sobre la situació creada, els militants d’aquests partits trauran les seves conclusions.

3 – El PS concentra així la majoria de l’electorat; però per fer quina política?

El periodista del setmanari Expresso, Daniel Oliveira, va escriure en un dels dos articles que ha publicat sobre la majoria absoluta del PS, que gran part dels seus vots eren “prestats”, vots de l’esquerra per impedir una victòria de la dreta.

La pregunta és: com es cobraran aquests vots, lliurats al PS, sense il·lusions al seu Govern?

I també, per part dels votants socialistes hi ha els que han dit que: “Voto al PS, gairebé tapant-me els ulls, tal és el meu descontent amb la manera com ha estat tractat el meu sector de treball (la infermeria); però, passi el

que passi, no abandonaré mai la lluita per les polítiques socialistes, les úniques que poden garantir la justícia social”.

Aquesta és la base electoral del Partit que ara té una majoria absoluta.

“L’estabilitat” que defensa el capital financer

En total contradicció amb aquells a qui António Costa els deu la majoria absoluta, veiem el president de la CIP, António Saraiva, dir que estarien per fi creades les condicions “(d’estabilitat política) perquè el país pugui superar els desafiaments i finalment iniciar el veritable camí de convergència dins de la Unió Europea”. En llenguatge codificat, el CIP espera que António Costa i el seu Govern posin èmfasi en la política que augmentarà encara més els guanys del gran capital, asfixiant les petites empreses i accentuant les condicions d’exploació dels treballadors. Una política que seria la continuació de les demandes del capital financer, en compliment dels tractats europeus.

També el PS es troba al centre de la contradicció. Qui la pot resoldre?

Els treballadors i el poble de tot el país diran a la Direcció del PS:

“Tens una majoria absoluta aconseguida amb el nostre vot. Què t’impedeix fer-lo servir en el nostre nom?”

Què t’impedeix derogar les lleis antilaborals, garantint els drets dels treballadors a tots els sectors, el públic i el privat? Què t’impedeix de garantir el respecte de les condicions de treball i de vida dels professionals de la salut i les escoles públiques?

Què t’impedeix actuar per garantir que la riquesa produïda al nostre país es posi al servei del seu desenvolupament, en lloc de ser desviada a paradisos fiscals?”

Els activistes de l’Associació Política Obrera d’Unitat Socialista (POUS), Secció Portuguesa de la 4a Internacional, participaran en les iniciatives dels treballadors i la població que ajudin a resoldre positivament aquesta contradicció.

Els nostres compromisos ...

<https://pous4.wordpress.com>

Campanya d’extensió i subscripcions a aquesta Carta Setmanal

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L’elaboració i enviament d’aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l’edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l’any, o més si us sembla.

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: info@posicuarta.org

Pots contactar des: <http://posicuarta.org/cartasblog/contacto>

Partido Obrero Socialista Internacionalista
Sección en España de la 4ª Internacional

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid Teléfono:
91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01 <http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta